

Asociácia čistiarenských expertov SR

Odborná skupina pre malé a domové ČOV (OS MDČOV)

P.O. BOX 140, 820 05 Bratislava 25, Slovenská republika

Titl.
Ing. Dušan Čerešňák
generálny riaditeľ sekcie vôd
Námestie Ľ.Štúra 1,
812 35 Bratislava

Vážený pán generálny riaditeľ,

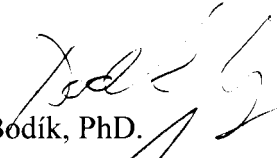
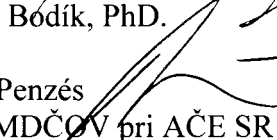
Odborná skupina pre malé a domové ČOV, ktorá vznikla pri Asociácii čistiarenských expertov SR má za cieľ pomôcť pri aplikácii alternatívnych spôsobov čistenia odpadových vôd na Slovensku predovšetkým pre malé zdroje znečistenia. V októbri 2011 sme vypracovali odborný materiál „Problematika malých a domových ČOV z pohľadu projektantov, dodávateľov a vlastníkov“, ktorým sme sa snažili poukázať na aktuálne problémy malých ČOV resp. alternatívnych spôsobov čistenia odpadových vôd na Slovensku. Materiál bol zaslaný na Odbor štátnej vodnej správy, kde sme predtým aj osobne rokovali o možnostiach spolupráce v tejto oblasti.

V prílohe tohto listu Vám zasielame ďalší odborný materiál, ktorý vypracovala OS MDČOV AČE SR ako reakciu na „Usmernenie k požiadavkám na malé ČOV do 50 EO“, ktorý vypracovalo MŽP a zaslalo všetkým orgánom štátnej vodnej správy dňa 31.10.2011. Veríme, že náš materiál pomôže pri presadzovaní moderných ale aj ekonomicky efektívnych spôsobov čistenia odpadových vôd pre malé resp. vidiecke lokality.

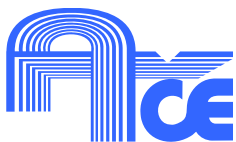
Tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

S pozdravom,

Prof. Ing. Miloslav Drtil, PhD.
Predseda Asociácie čistiarenských expertov SR

Doc. Ing. Igor Bodík, PhD.

Ing. Ladislav Penzės
Členovia OS MDČOV pri AČE SR

Príloha č.1: Stanovisko k „Usmerneniu k požiadavkám na malé ČOV do 50 EO“
zo dňa 31.10. 2011, Odborná skupina AČE pre domové a malé ČOV

Odborná skupina AČE SR pre domové a malé ČOV

Ministerstvo životného prostredia SR
Sekcia vôd
Námestie Ľudovíta Štúra 1,
812 35 Bratislava

Bratislava, 30.11.2011

Vec: Stanovisko k "Usmerneniu k požiadavkám na malé ČOV do 50 EO"
zo dňa 31.10. 2011

My, členovia odbornej skupiny Asociácie čistiarenských expertov (AČE) pre domové a malé ČOV, ktorí sa dlhodobo zaoberajú návrhom, projektovaním, výrobou, inštaláciou, prevádzkou týchto zariadení sa často stretávame s rôznou praxou rozhodovania v procese povoľovania DČOV. Preto vítame úprimnú snahu MŽP SR riešiť problémy, ktoré vyplývajú z nejednoznačnosti platných právnych predpisov a najmä chýbajúcej regulácie uplatňovania DČOV na Slovensku v súlade s trendmi v okolitých krajinách resp. v celej EÚ.

Laickej aj odbornej verejnosti je jasný a všeobecne akceptovateľný fakt, že súčasná a ani budúca ekonomická situácia na Slovensku neumožní napojenie na kanalizačné systémy viac ako 70-80% obyvateľstva. Zvyšok obyvateľstva, prevažne vo vidieckych oblastiach, bude musieť riešiť problematiku odpadových vôd iným ako klasickým centralizovaným systémom odvádzania a čistenia odpadových vôd. Ďalším všeobecne uznávaným faktom je, že súčasná a ani budúca kapacita ČOV na Slovensku nebude umožňovať zvoz akumulovaných odpadových vôd zo žump na centrálny ČOV a tam ich podrobovať procesu čistenia. Jednoduché výpočty poukazujú na to, neodkanalizovaní obyvatelia na Slovensku denne produkujú takmer 200 000 m³ odpadových vôd, pričom dovoz týchto vôd na najbližšie ČOV by si vyžadoval najazdenie takmer 1 000 000 km denne. Aj pri akceptovaní tohto „neekologického“ faktu, treba konštatovať, že na blízkych ČOV nie sú a v budúcnosti ani nebudú voľné technologické kapacity na spracovanie odpadových vôd zo žump. V súčasnosti sa tak prevažná väčšina týchto vôd dostáva nelegálne do podzemných vôd resp. povrchových tokov. Aj to sú argumenty, ktoré poukazujú na to, že preferencia výstavby a používania žump na úkor iných alternatívnych spôsobov čistenia odpadových vôd nie je správnym smerom rozvoja tejto oblasti vodného hospodárstva.

Riešenie problematiky malých ČOV preto považujeme, vzhľadom na absenciu jednotných a jasných pravidiel pri ich povoľovaní, za veľmi naliehavé. Preto mnohé subjekty, ale najmä jednotlivci, privítali iniciatívny krok sekcie vôd Ministerstva životného prostredia SR, ktorá k 31. 10. 2011 vypracovala „Usmernenie k požiadavkám na malé ČOV do 50 EO“ (ďalej ako „Usmernenie“). Zainteresované subjekty očakávali, že vzhľadom na nepriaznivý stav v plnení záväzkov, vyplývajúcich z právnych predpisov EÚ na úseku odvádzania a čistenia komunálnych odpadových vôd, ako aj s ohľadom na ekonomickú situáciu, sa upravia postupy pre zavádzanie tohto alternatívneho systému zneškodňovania odpadových vôd tak, aby sa vytvorili podmienky pre ich širšie uplatnenie a zároveň v súlade s opodstatnenými požiadavkami na ochranu vôd. Plne si

uvedomujeme, že používanie malých a domových ČOV („ďalej ako M ČOV“) má svoje obmedzenia, ktoré vyplývajú z legislatívy EÚ, avšak tieto obmedzenia by v žiadnom prípade nemali ísť nad rámec smerníc EÚ. Ak dobrovoľne prijímame prísnejšie požiadavky, ide to na úkor obcí, jednotlivcov, podnikateľských subjektov, ale v konečných dôsledkoch je to aj proti záujmom ochrany vôd.

Veľmi pozitívne vnímame ten fakt, že usmernenie pripúšťa možnosť vybudovania M ČOV ako stavbu dočasného charakteru v aglomeráciách, kde doteraz nie je vybudovaná stoková sieť, alebo táto stoková sieť nie je ukončená ČOV, resp. že pokiaľ MČOV je umiestnená v lokalite, kde nie je opodstatnené vybudovať verejnú kanalizáciu z ekonomických alebo ekologických dôvodov, môže byť povolená ako stavba trvalá za podmienky, že je táto skutočnosť premietnutá do územného plánu obce. V tejto súvislosti navrhujeme, aby dočasne mohlo byť akceptované aj stanovisko starostu obce, že v danej lokalite sa vôbec neuvažuje s výstavbou verejnej kanalizácie, alebo sa uvažuje až v dlhšom výhľade 10-15 rokov. Považujeme to za veľmi potrebné aj z toho hľadiska, že hranice aglomerácií neboli stanovené zvažovaním ekonomických kritérií v súlade s príslušnou európskou smernicou 91/271/EHS, ale len využitím štatistických údajov o počte obyvateľov príslušných obcí a miest, preto aglomerácia sa mechanicky stotožňuje so zastavaným územím obce bez individuálneho a odborného prístupu. Často sú súčasťou aglomerácií aj odľahlé usadlosti, ktoré iba príslušne spadajú pod danú obec, ale fyzicky sú od obce resp. mesta vzdialené. Tento fakt je potrebné brať do úvahy aj vo vzťahu k ekonomickým ukazovateľom pripájania obyvateľov na verejnú kanalizáciu, kde údaje za ostatné roky poukazujú na to, že na pripojenie jedného obyvateľa na systém verejnej kanalizácie sú aktuálne náklady v rozsahu 5 000-7 000 €, čo je z hľadiska ekonomických možností našej krajiny – **neakceptovateľný luxus**, ktorý bude splácať niekoľko generácií našich potomkov. Aj z tohto dôvodu je potrebné hľadať alternatívne, ale zároveň aj primerane efektívne riešenia odvádzania a čistenia odpadových vôd pre obyvateľov miest a obcí na Slovensku.

Ďalej chceme poukázať na fakt, že SR je signatárom Helsinského dohovoru o vode, kde sa okrem iného uvádza, aby signatárske krajiny v zmysle dohovoru umožnili a podporili najvhodnejšie riešenia pre aglomerácie menšie ako 10000 obyvateľov s ohľadom na geografické sídelné podmienky, porovnanie decentralizovaného a centralizovaného systému, domových a komunálnych systémov, spôsobov čistenia a recyklácie a zabezpečovať, aby národné inštitúcie poskytovali manažérsku podporu pre návrh a prevádzku takýchto systémov. V tomto zmysle by sme chceli poukázať na fakt, že Usmernenie výrazne odporuje princípom dohovoru a znemožňuje uplatnenie decentralizovaných systémov.

V ďalšom texte by sme radi poukázali na niektoré pasáže z usmernenia, ktoré vnímame ako problémové, a ktoré by mohli viesť do našej legislatívy a predovšetkým do praxe rozporuplné reakcie:

1. Vypracovanie nového Usmernenia sa odôvodňuje prijatím novej právnej úpravy v oblasti komunálnych odpadových vôd v zákone č. 384/2009 Z.z. o vodách a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon). Konštatujeme však, že ustanovenie § 36 ods. 1, týkajúce sa „použitia iných vhodných spôsobov odvádzania komunálnych odpadových vôd“, boli zakotvené už v pôvodnom vodnom zákone 364/2004 Z.z. Preto sa domnievame, že vo vzťahu k M ČOV sa nejedná o novú právnu úpravu, ktorá by poskytovala právny základ pre diferencovaný prístup k M ČOV pred účinnosťou zákona č. 384/2009 Z.z. a po termíne jeho účinnosti (1. november 2009).
2. V súvislosti s ustanovením § 36 ods. 1 upozorňujeme na nesúlad so smernicou 91/271/EHS o čistení komunálnych odpadových vôd, ktorá striktné nevyžaduje odvádzanie komunálnych odpadových vôd verejnou kanalizáciou z aglomerácií pod 2 000 EO (kap. 2.2 bod 4

metodického pokynu EK „Terms and Definitions of the Urban Waste Water Treatment Directive (91/271/EEC“) (ďalej len Metodický pokyn EK). Preto zavedenie povinnosti „vybudovať verejnú kanalizáciu pre každú aglomeráciu, nielen s veľkosťou nad 2 000 EO“, možno považovať za neodôvodnené sprísnenie požiadaviek smerníc EÚ, ktoré sa následne premietne do obmedzenia používania M ČOV predovšetkým vo vidieckych lokalitách, kde ich prevádzka by mohla mať pozitívny vplyv na životné prostredie.

3. Od vyššie uvedeného nesúladu so smernicou 91/271/EHS sa odvíja nesprávna transpozícia a implementácia článku 3.1 smernice, ktorý umožňuje použitie „iných vhodných spôsobov“ odvádzania komunálnych odpadových vôd (Individual appropriate systems - IAS). Treba zdôrazniť, že podľa citovanej smernice ide o výnimku, ktorá sa vzťahuje **výlučne** na aglomerácie nad 2 000 EO. Ďalej treba zdôrazniť, že systémy IAS nemôžu byť zamieňané so systémami pre zber a čistenie odpadových vôd, ktoré nespádajú pod smernicu 91/271/EHS (aglomerácie pod 2000 EO bez stokovej siete a jednotlivé obydlia mimo aglomerácií patriacich pod smernicu), ani so systémami pre zabezpečenie „primeraného čistenia“ pre aglomerácie pod 2 000 EO s vybudovanou stokovou sieťou. Z uvedeného vyplýva, že usmernenie je vypracované v rozpore so smernicou a Metodickým usmernením EK, pretože M ČOV sú na jednej strane považované za „iné vhodné systémy“, (t.j. IAS podľa smernice aplikovateľné aj v aglomeráciách nad 2 000 EO), avšak podľa usmernenia ich použitie má byť obmedzené na „územia, kde nevzniká povinnosť vybudovať verejnú kanalizáciu“. Toto obmedzenie, ktoré vylučuje výstavbu M ČOV v rámci aglomerácie, si odporuje aj s textom Usmernenia na str. 6 v bode c), z ktorého vyplýva, že M ČOV je možné umiestňovať aj v rámci aglomerácie. Tak vodný zákon, ako aj z neho vychádzajúce usmernenie je v otázke výnimiek podľa článku 3.1 smernice nedostatočný a máťuci. Pritom, ako sa uvádza v kapitole 2.3 bod 7. Metodického pokynu EK, ide o „kľúčový bod z hľadiska individuálnych práv občanov“.
4. Podľa bodu 1 na str. 2 Usmernenia, orgán štátnej vodnej správy (ďalej len OŠVS) je povinný vychádzať z podkladov v zmysle § 65 vodného zákona, avšak pod bodom a) a b) sú uvádzané iné podkladové dokumenty, ktoré nie sú uvedené v ustanovení § 65 vodného zákona (Národný program SR pre vykonávanie smernice Rady 91/271/EHS o čistení komunálnych odpadových vôd v znení smernice Komisie 98/15/ES a nariadenia EP a Rady 1882/2003/ES, Plán rozvoja verejných kanalizácií a Plán rozvoja verejných kanalizácií pre územie kraja). V tomto bode ide Usmernenie nad rámec vodného zákona. Oveľa závažnejším problémom je absencia usmernenia ako majú OŠVS postupovať podľa týchto vzájomne nekompatibilných plánovacích dokumentov. Treba zdôrazniť, že v Národnom programe a v Pláne rozvoja verejných kanalizácií boli použité rozdielne kritériá pre vymedzenie aglomerácií, výsledkom čoho je ich rozdielny rozsah (t.j. počet obcí spadajúcich pod príslušnú aglomeráciu), a tým aj ich rozdielna veľkosť. V súvislosti s vymedzením aglomerácií vo vzťahu k M ČOV je potrebné zdôrazniť, že v žiadnom plánovacom dokumente neboli určené hranice aglomerácií, preto nie je jasné podľa čoho bude OŠVS postupovať pri rozhodovaní, či územie/lokalita, v ktorej má byť umiestnená M ČOV, je súčasťou aglomerácie, alebo sa nachádza mimo nej. Určenie hraníc aglomerácií považujeme za jednu zo zásadných požiadaviek, pretože od nich sa odvíjajú požiadavky na úroveň požadovaného čistenia komunálnych odpadových vôd. Ide o ďalší kľúčový bod z hľadiska individuálnych práv občanov, ktorý nie je možné ponechať na subjektívne rozhodovanie štátnych orgánov, keďže jednoznačné právne záväzné kritériá a postupy tu absentujú.
5. V Usmernení sa požaduje, aby OŠVS v rozhodnutiach vyžadoval „výlučne používanie ekologicky rozložiteľných čistiacich prostriedkov, najmä pracích prostriedkov (bezfosfátových detergentov“. Prvou otázkou je, aký právny predpis zakazuje jednotlivcom používanie takých prostriedkov, ktorých výroba a predaj nie je zakázaná. Druhou otázkou je, ako chce OŠVS dodržiavanie takejto podmienky kontrolovať. Usmernenie uvádza, že biologický stupeň M

ČOV nie je schopný rozložiť látky prítomné vo vode z niektorých činností. Tu treba poukázať na to, že princíp biologického čistenia odpadových vôd aktivovaným kalom je rovnaký u malých aj veľkých ČOV, a M ČOV nie sú nijako handicapované, skôr naopak, doby zdržania, vek kalu a iné parametre sú u M ČOV vo väčšine prípadov priaznivejšie na rozklad pomaly resp. ťažko rozložiteľných látok, ako je to pri veľkých čistiarňach.

6. Na str. 3 Usmernenia sa vyžaduje, aby vyčistená odpadová voda bola „zásadne vypúšťaná do zodpovedajúceho recipientu (nie do hydromelioračného kanála...)“. V usmernení chýba odvolanie na príslušné ustanovenie vodného zákona resp. iného právneho dokumentu, ktorý upravuje čo je „zodpovedajúcim recipientom“, resp. ktoré obsahuje všeobecný zákaz vypúšťania do melioračných kanálov, aj v prípade ak tieto majú charakter vodných tokov s trvale tečúcou povrchovou vodou (napr. podstatná časť Východoslovenskej nížiny). Sme toho názoru, že v tomto bode ide usmernenie opäť nad rámec vodného zákona.
7. V Usmernení na str. 4 sa v časti o nakladaní s vyčistenou odpadovou vodou uvádza, že „nie je možné aplikovať nepriame vypúšťanie cez pôdu do podzemnej vody“, čo si však odporuje s časťou usmernenia na str. 7 v bode f), podľa ktorého „nepriame vypúšťanie do podzemných vôd môže byť povolené tam, kde sa nevyžaduje predchádzajúce zisťovanie hydrogeologickým posudkom“.
8. V súvislosti s uvedeným obmedzením vypúšťania do podzemných vôd máme zásadné pripomienky k usmerneniu na str. 6 bod e). V prvom rade poukazujeme na to, že požiadavka, aby pri povoľovaní vypúšťania splaškových odpadových vôd do podzemných vôd bol „podkladom k žiadosti hydrogeologický posudok“ nie je v súlade s § 37 ods. 1 vodného zákona, podľa ktorého sa vyžaduje vykonať „predchádzajúce zisťovanie“, a to s presne definovaným zameraním uvedeným v bodoch a) až c) . Rovnako v rozpore s § 37 vodného zákona je aj požiadavka, aby predchádzajúce zisťovanie hydrogeologickým posudkom obsahovalo aj vyhodnotenie podľa § 37 ods. 4 vodného zákona, či voda v podzemnom útvaru je označená ako trvalo nevhodná na používanie, pričom toto vyhodnotenie musí byť v súlade s § 3 písm. e) geologického zákona č. 569/2007 Z.z. a tiež z ustanovenia § 5 vykonávacej vyhlášky č. 51/2008 Z.z. v znení neskorších predpisov. Táto časť usmernenia nemá oporu vo vodnom zákone, pretože predbežné zisťovanie nie je hydrogeologickým prieskumom, preto je neodôvodnené požadovať vypracovanie hydrogeologického posudku podľa citovaných ustanovení geologického zákona. Podrobnosti pre zabezpečenie predbežného zisťovania možno nájsť v metodickom pokyne EK č. 17 (Guidance on preventing or limiting Direct and Indirect Inputs in the Context of the Groundwater Directive 2006/118/EC), ktorý bol schválený vodnými riaditeľmi všetkých členských štátov EÚ v rámci Spoločnej stratégie pre implementáciu Rámcovej smernice o vode. Čo sa týka požiadavky na určenie útvarov podzemnej vody, ktorého voda bola označená ako trvalo nevhodná na používanie (§ 37 ods. 4), konštatujeme, že ide o nesprávnu transpozíciu článku 4 „starej“ smernice o ochrane podzemnej vody (80/68/EHS), ktorá navyše bude zrušená k 22. 12. 2012. Keďže hydrogeologický prieskum útvarov podzemnej vody, ako aj hodnotenie ich chemického stavu zabezpečuje štát, je jednoznačné, že určenie útvarov nevhodných na používanie pre účely implementácie článku 4 smernice 80/68/EHS mal zabezpečiť príslušný orgán, t.j. MŽP SR. Vzhľadom na skutočnosť, že v minulosti takéto útvary neboli určené a v súčasnosti sa má postupovať už podľa novej smernice o ochrane podzemnej vody 2006/118/ES, ktorá takéto ustanovenie neobsahuje, považujeme za irelevantné trvať na neodôvodnenej požiadavke zakotvenej v ustanovení § 37 ods. 4 vodného zákona. Odporúčanie, aby si oprávnená osoba vyžiadala nejaké, presne nešpecifikované informácie pre určenie útvarov nevhodných na používanie od SHMÚ považujeme za zavádzajúce, pretože SHMÚ takýmito informáciami nedisponuje. Skutočnosť, že do § 37 vodného zákona neboli premietnuté príslušné články Rámcovej smernice o vode

a smernice 2006/118/ES, týkajúce sa priameho a nepriameho vypúšťania, resp. vstupu znečisťujúcich látok do podzemných vôd, považujeme za porušenie citovaných smerníc.

9. Ďalšiu rozporuplnosť tohto usmernenia vidíme aj v neúmerne prísnych požiadavkách na spôsob a početnosť vzorkovania vyčistenej vody **podľa situovania M ČOV v aglomerácii**, tak ako je to uvedené v bode 4 c) usmernenia. Táto požiadavka znemožňuje reálnu aplikáciu M ČOV v prípade vypúšťania do povrchových vôd z dôvodu enormného zvýšenia ekonomických nákladov na prevádzku (ad absurdum na 24 zlievaných vzoriek ročne odoberaných úmerne k prietoku v prípade aglomerácie nad 100000 EO v ukazovateľoch CHSK, BSK5, N-NH4, Ncelk, Pcelk a NL pre domovú ČOV). Ročné prevádzkové náklady na chemické analýzy vzoriek by tak výrazne prekročili nákupnú cenu M ČOV, čo z ekonomického hľadiska predstavuje ukončenie predaja a výroby týchto veľkostných radov ČOV na Slovensku. Takáto požiadavka nemá obdobu v praxi žiadnej krajiny EÚ a nezohľadňuje špecifiká M ČOV – nerovnomernosť alebo často aj absencia odtokových prietokov, ďalej fakt, že sa jedná o stavebný výrobok, ktorý je otestovaný na účinnosť čistenia v súlade s harmonizovanou európskou normou a pod. Zásadný nesúlad predloženého usmernenia v otázke spôsobu a početnosti vzorkovania vyčistenej odpadovej vody podľa umiestnenia M ČOV v aglomerácii vidíme predovšetkým vo vzťahu k smernici 91/271/EHS, ktorá stanovuje v Prílohe I, D, bod.3 minimálny ročný počet vzoriek **podľa veľkosti čistiarne odpadových vôd** a nie podľa veľkosti aglomerácie, v ktorej je ČOV situovaná.
10. Používanie termínu „likvidácia“ odpadovej vody, ktorý sa často používa v právnych a odborných materiáloch MŽP SR (aj v Usmernení) považujeme za nevhodné a po odbornej stránke za neprípustné. Mohlo by to navodzovať dojem, že odpadová voda (alebo aj odpady všeobecne) sa dajú nejakým technologickým postupom zlikvidovať a prestanú byť problémom.

Z horeuvedených našich poznámok k Usmerneniu možno konštatovať, že zverejnenie Usmernenia pravdepodobne neprinesie odbornou aj laickou verejnosťou očakávané pozitíva, ale ešte skomplikuje a znejasní súčasnú situáciu. Ministerstvo životného prostredia napriek slovným proklamáciám naďalej uprednostňuje ekologicky aj ekonomicky neúnosné žumpy ako dočasné aj trvalé individuálne riešenia a výrazne komplikuje aplikáciu resp. prevádzku M ČOV.

Vzhľadom na vyššie uvedené legislatívne nezrovnalosti, resp. vzhľadom na nesúlad Usmernenia s mnohými národnými resp. medzinárodnými právnymi normami odporúčame, aby Usmernenie k požiadavkám na M ČOV do 50 EO bolo zrušené. Vyhneme sa tým možným právnym sporom pri povolovacích procesoch týkajúcich sa umiestnenia, prevádzky, vzorkovania a iných otázok zo strany žiadateľov o povolenie, ktoré by sa mohli viesť na národnej resp. až na medzinárodnej úrovni sporov.

Pre akútne riešenie problematiky M ČOV odporúčame nasledovný postup:

- vypracovať nové usmernenie, ktoré bude okrem M ČOV zahŕňať odporúčania pre „iné vhodné systémy“ zneškodňovania komunálnych odpadových vôd v aglomeráciách nad 2 000 EO, odporúčania pre akceptovateľné systémy zberu a čistenia komunálnych odpadových vôd v aglomeráciách pod 2 000 EO s vybudovanou stokovou sieťou a pre systémy povolené v aglomeráciách do 2 000 EO a v sídlach mimo aglomerácií všetkých veľkostí;
- prijať jeden národný program pre implementáciu smernice 91/271/EHS, ktorý bude vypracovaný na základe transparentných kritérií v spolupráci s obcami, vrátane určenia hraníc jednotlivých aglomerácií, ktoré budú následne premietnuté do územnoplánovacej dokumentácie obcí;

- vykonať analýzu súladu príslušných ustanovení vodného zákona ohľadom vypúšťania komunálnych odpadových vôd do povrchových a podzemných vôd, so smernicami EÚ a následne pristúpiť k novelizácii príslušných ustanovení vodného zákona, prípadne súvisiacich predpisov.

Odborná skupina malých a domových ČOV pri Asociácii čistiarenských expertov SR podobne ako v minulosti aj teraz ponúka odborný potenciál svojich členov na zosúladenie horeuvedených nezrovnalostí v Usmernení, ponúka aj priestor na komunikáciu pri hľadaní optimálnych riešení týkajúcich sa problematiky čistenia odpadových vôd.

Za OS MD ČOV pri AČE SR
Doc. Ing. Igor Bodík, PhD.
Ing. Ladislav Penzés